SJORS

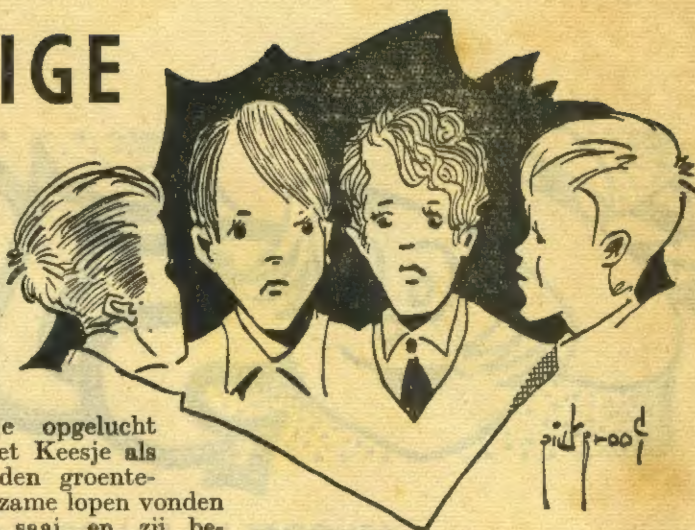
BEHOORT BIJ PANORAMA 13 JANUARI 1938

„Is dat nou die mooie sneeuwpop, die je gisteren gemaakt hebt?"

EEN NOODLOTTIGE VERGISSING

DOOR PIET BROOS

KEESJE was van plan te gaan voetballen. Hij zou Jaap vragen, of die er ook zin in had. Hij ging door het poortje aan de achterzijde Jaapje's tuin binnen, en toen hoorde hij Jaap's moeder zeggen:

„Ons dienstmeisje is ziek, jongen, en er is niemand anders om mij te helpen. Ik zelf kan nu niet weg."

„Nou," klonk toen Jaapje's stem, „laat de wagen dan in de tuin staan, moeder."

„Nee, dat gaat niet. Zusje heeft hard verandering nodig. Het kind heeft de hele morgen al in de tuin gestaan. Wat is er nou leuker dan met een kinderwagen rijden ?"

Wat er leuker was, legde Jaapje niet uit.

Maar met een kinderwagen over straat rijden vond hij helemaal niet leuk.

Toen Keesje met zijn autoped bij hem kwam, stond hij met een verongelijkt gezicht bij een kinderwagen te kijken.

„Ik moet een boodschap doen naar den groenteboer," zei hij, „drie straten door, en die kinderwagen moet mee."

Keesje lachte een beetje.

„Ik ga wel mee," troostte hij. Gedeelde smart is halve smart en een beetje opgelucht trok Jaapje met Keesje als geleider naar den groenteboer. Dat langzame lopen vonden ze gauw erg saai en zij besloten een auto van de kinderwagen te maken.

Keesje diepte een touw uit zijn zak op en bond dat achter aan het spatbord van zijn autoped en aan een der assen van de kinderwagen.

Toen stepten zij met z'n tweeën over de trottoirs. Zusje scheen die hotsende bewegingen wel fijn te vinden, want toen zij bij den groenteboer aankwamen, sliep zij vast.

Ze maakten het touw los, lieten de wagen voor de deur staan en gingen met zijn tweeën naar binnen, in de hoop, dat er voor hen nog wel een appeltje af zou vallen.

Jaapje bestelde de kroppen sla, die zijn moeder nodig had, en terwijl de groenteboer ze in een zak deed, inspecteerden Keesje en Jaapje de winkel.

Daarbij stiet Keesje echter een van de kisten om, zodat een lawine van uien de winkel instroomde.

De groenteboer stoof achter zijn toonbank vandaan.

„Bliksemse kwajongens," riep hij, „ik zal je...."

Wat hij zou, wachtten Keesje en Jaapje niet af. Jaapje kon net nog de zak met sla grijpen en met z'n tweeën vluchtten ze de winkel uit. Buiten stonden nu twee kinderwagens.

Keesje greep de eerste de beste, terwijl Jaapje de autoped meenam.

Maar de groenteboer kwam hun niet achterop zodat ze spoedig langzamer konden lopen. Ze waren nu vlak bij huis en sloegen de zijstraat in om aan de achterkant de tuin weer binnen te gaan.

Toen Jaapje het tuinpoortje openhield en Keesje de wagen binnen zou rijden, trok alle kleur ineens uit zijn gezicht weg. Keesje keek hem angstig aan.

„Wat mankeer jou ?" vroeg hij.

„N-n-niks," stotterde Jaapje, „m-m-maar 't is onze baby niet."

Keesje begreep het nog niet al te best.

„En 't is onze wagen ook niet," ging Jaapje verder.

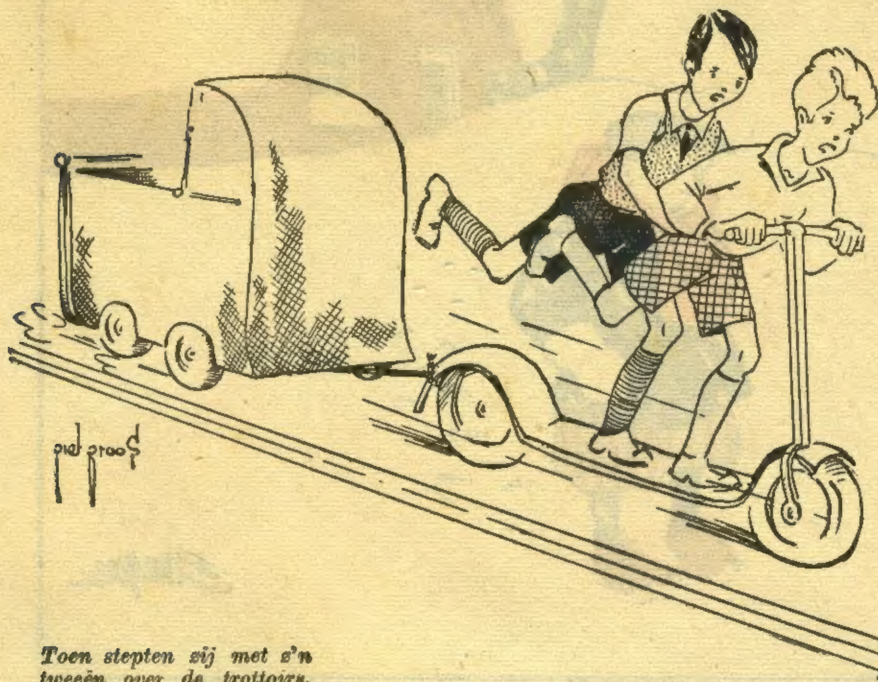
Keesje keek volijverig toe.

„We hebben een verkeerde wagen meegenomen," huilde Jaapje.

„Ja," zei Keesje, „d'r stonden twee kinderwagens bij den groenteboer voor de deur, dat herinner ik mij nog wel, allebei grijze.... ik heb zeker de verkeerde meegepikt in de haast! Dat kwam omdat jij al een eind verder was met mijn autoped."

Goede raad was duur.

„In ieder geval zal jullie wagen nog wel bij den groenteboer staan," meende Keesje, „ik zal eens even gaan kijken en als ie er staat, breng

Toen stepten zij met z'n tweeën over de trottoirs.

ik 'm mee en breng straks deze weer terug."

Dat was een goed plan en Keesje rende weg, terwijl Jaapje opgelucht zuchtte. In spanning wachtte hij, maar toen Keesje de hoek omdraaide, zag hij tot zijn grote teleurstelling, dat zijn vriendje geen wagen bij zich had.

„Hij stond er niet meer," zei Keesje, „ik heb nog overal gekeken, maar in geen velden of wegen was jullie wagen te ontdekken."

Daar stonden de twee nu, met een vreemden baby. Ze wisten geen raad.

Op dat ogenblik kwamen Henk en Gerrit, twee van hun vrienden, aanwandelen. Nieuwsgierig vroegen ze, wat er aan de hand was en waarom zij zo beteuterd stonden te kijken. Om beurten legden Keesje en Jaapje de geschiedenis uit. Ze dachten toen met hun vieren diep na om een goede oplossing voor het geval te vinden en ten slotte kreeg Gerrit een prachtinval.

„We laten Henk hier bij de wagen staan om op te passen," stelde hij voor, „en wij gaan met ons drieën op zoek naar de verloren wagen."

„Maar mijn moeder zit op de sla te wachten," zei Jaapje.

„Nou, dan gaan Keesje en ik alleen wel op zoek. Ga jij dan eerst de sla wegbrengen."

Dat was goed en Jaap ging de

„Maar mijn moeder zit op de sla te wachten," zei Jaapje.

sla wegbrengen, terwijl Keesje en Gerrit op zoek gingen naar Jaap's wagen. Jaap had aan Gerrit zo'n beetje uitgelegd, hoe hij er uit zag, dus ze zouden hem wel vinden.

Henk bleef met den vreemden baby achter, die rustig sliep. Niet lang nadat Kees en Gerrit weggegaan waren, kwam Jaapje naar buiten stormen.

„De wagen is er al," riep hij, „tante had hem bij den groenteboer zien staan en omdat er niemand in de winkel was, heeft ze hem maar naar huis gebracht. Ik heb flink op mijn kop ekregen, ik heb maar niet verteld, dat ik een verkeerde wagen heb meegenomen. Ik ga gauw Keesje en Gerrit achterna om te zeggen, dat ze niet verder hoeven zoeken."

Ze schrokken alle vier, toen ze zagen, hoe boos hij keek.

Maar het was al te laat. Want Keesje en Gerrit draaiden juist de hoek om, terwijl ze triomfantelijk een kinderwagen voortduwden.

„We hebben 'm !" riepen ze uit de verte.

Jaapje legde hun uit, dat zijn zusje al thuis was. Verslagen keken ze elkaar aan.

„We zagen deze wagen bij een andere winkel staan," zei Keesje, „en hij leek zoveel op die van jullie, dat we 'm maar meegebracht hebben."

Het beste was nu maar, de babies terug te rijden naar de plaats waar zij ze vandaan gehaald hadden.

Toen ze een eindje gelopen hadden, kwam een agent hun tegemoet.

„Zou die ons moeten hebben ?" vroeg Keesje een beetje benauwd.

„Welnee," antwoordde Jaapje, „wat weet die nou van babies af ?"

Maar de agent moest hen wel hebben.

„Zijn dat jullie kinderwagens ?" vroeg hij bars.

Ze schrokken alle vier, toen ze zagen hoe boos hij keek.

„N-n-neee," antwoordde Keesje met bibberende stem, „'t was een vergissing, ziet u, we wouen ze.... !"

„Wat jullie wouen, vertel je maar op het politiebureau !" bromde de agent. „Kom mee !"

Naar het politiebureau ! De jongens konden hun tranen haast niet bedwingen. Ze werden opgebracht en kregen misschien wel gevangenisstraf !

Wat keken de wandelaars vreemd op, toen ze een agent over de straat zagen lopen, die vier kinderen en twee kinderwagens bij zich had. Direct werd de stoet groter, door drie, vier loopjongens, die elkaar nieuwsgierig vroegen, wat dat moest betekenen.

Op het politiebureau zaten twee huilende moeders, die gelukkig weer spoedig lachten, toen ze hun eigen wagens met hun eigen babies weer terug hadden.

De vier jongen moesten alles uitleggen en toen ze dat al hakkelend gedaan hadden, moesten de inspecteur, de moeders en de aanwezige agenten erg lachen om het geval en met een vermaning voortaan nooit meer zo onvoorzichtig met hun eigen wagen om te gaan, werden ze naar huis gestuurd.

„Pffffff," zei Keesje buiten, „wat was ik bang !"

„En anders ik wel," zei Jaapje. En de twee anderen ook ! Dat zag je wel aan hun gezichten !

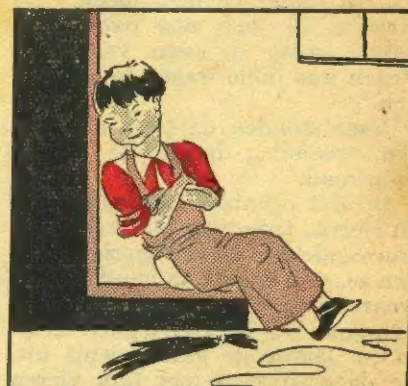
HET SCHIP KEERT TERUG

Toen alles vol geladen was,
Werd 't anker weer gelicht,
De wind zette de zeilen bol.
En huistoe werd gericht.

Voorspoedig kwam het schip er aan,
In de haven Kwak-en-Das,
Waar alles wat maar benen had
Stond aan de grote plas.

Ons Dikkie bleef maar liever thuis,
Hij zat dik onder 't roet.
Want hij had net de schouw geveegd,
En had een vuile snoet.

Hij keek even door 't zolderraam,
Of hij het schip niet merkt'.
De keukenmeid gaf hem 'n mep
En zei: „Hier wordt gewerkt."

En Dikkie sloop weer naar beneên,
Hij dacht: „Wat was ik dom.
Ik had het goed daar op de hei.
'k Geloof, ik ga weerom."

Hij zocht zijn spullen bij mekaar,
Om stiekum weg te gaan.
Maar door de straat kwam er een stoet,
Die voor het huis bleef staan.

Er werd gelachen en gejoeld,
Er klonk hoera-geroep.
En Dikkie keek verwonderd naar
Zijn baas, daar op de stoep.

Hij hoorde praten over goud,
't Klonk als een sprookjesboek.
En Dikkie dacht: „Zou ik misschien,
Tòch vinden wat ik zoek?"

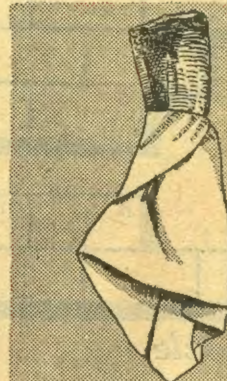
Hij keek en keek van uit zijn hoek,
Of hij Mollie niet zag.
„Waar is," zei hij tot dan Van Braak,
„Mijn poes, als 'k vragen mag?"

DE PLECHELMUS-KERK

TE OLDENZAAL IS BIJNA GEHEEL OPGETROKKEN VAN ZWARE BLOKKEN BENTHEIMER-ZANDSTEEN. DEZE STEEN IS VROEGER – DE KERK IS AL NEGEN EEUWEN OUD, – GEHAALD UIT DE GROEVEN VAN GILDEHAUS, OP 15 KM. VAN OLDENZAAL GELEGEN. DIE GROEVEN ZIJN OP DE DAG VAN HEDEN NOG AAN TE WIJZEN.

EEN LOR, GEWIKKELD OM EEN OUD BEEN

DAT IS HET UITHANGBORD VAN MENIGEN VODDENMAN TE PARIJS.

VOOR DE SIDDERAAL

ZIJN DE INDIANEN BANG. ZIJ VANGEN DIT DIER MET BEHULP VAN MUILEZELS EN PAARDEN, DIE ALS GELDT HET EEN DRIJFJACHT, HET WATER WORDEN INGEDREVEN. DE SIDDERALEN VERDEDIGEN ZICH DOOR EEN HERHAALDE ONTLADING VAN HUN ELECTRISCHE BATTERIJEN, WAAR MENIG GROOT DIER NIET TEGEN KAN, ZOODAT HET GEDOEMD IS TE VERDRINKEN, WANT DE INDIANEN OP DE OEVER GEVEN PAARD NOCH EZEL KANS OM OVER HET VASTE LAND OP DE VLUCHT TE SLAAN. NA EEN POOS OVERWINNEN ECHTER DE VIERVOETERS HUN VREES; DE ALEN VERLIEZEN HUN KRACHT EN DE STRIJD IS DAN GAUW GEWONNEN.

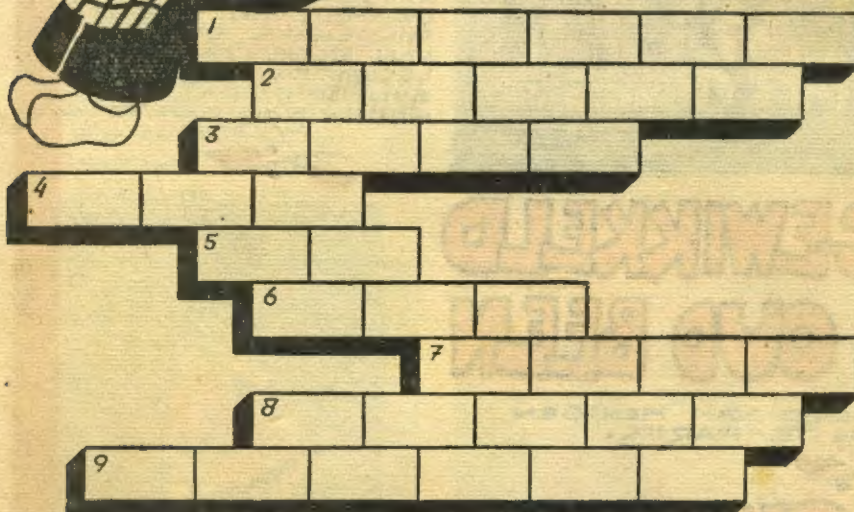
G. GOSSENHOVEN.

BONT ALLERLEI

Betekenissen:

1. Zo noemen we het meisje dat op het muurtje zit.
2. Wijfjesbeer.
3. Ander woord voor zuiver.
4. Plaats in de tuin, waar de kippen in rondlopen.
5. Met dit kleine woord beginnen alle sprookjes.
6. Hoe .... zou het zijn naar Amerika ?
7. Bootje dat de mensen overbrengt naar de andere kant.
8. Een erfenis krijgen.
9. Ander woord voor schilderen.

Muur-puzzle

Doe nou net als ons boerinnetje en ga er op je gemak bij zitten om deze puzzle op te lossen.

In elke steen van dat gekke muurtje vul je één letter in, op elke steenlaag een woord. De woorden zijn niet even groot: het eerste woord heeft bijvoorbeeld z e s, het tweede v ij f, het zevende v i e r letters, naargelang de hoeveelheid stenen.

De woorden tot en met no. 5 bestaan nu uit de letters van hun voorgaande woord m i n een letter; de woorden nà no. 5 uit de letters van hun voorgaande woord p l u s een letter.

Slijp nu een scherpe punt aan je potlood en probeer de zaak op te lossen!

IJs-hockey

Een bal najagen op het ijs is niet zo makkelijk, vooral als je dan ook nog op ijzers moet lopen en een stevige knuppel in je handen moet houden. Maak alle hokjes met een punt maar eens zwart, dan zien jullie dien ballenjager-op-schaatsen ook wel.

Drie-woorden-rebus 8

Het eerste van deze drie woordjes is iemand die zijn dienst verricht langs de baan.

Het tweede is een voorwerp dat sommige ouderen opzetten bij het slapen.

En het derde wordt gebruikt om korrels te pletten.

Oplossingen vorig nummer

WAAR IS DE OLIFANT?

HOE ZOU DAT MOETEN?

1	5	9	15
8	3	4	15
6	7	2	15
15	15	15	15

DRIE-WOORDEN-REBUS 7

1. Negenoog (negen-oog).
2. Illustratie (Il-lus-tra(p)-tie(n)).
3. Opperhoofd (Op-per-hoofd).

WAT WE GRAAG DOEN!

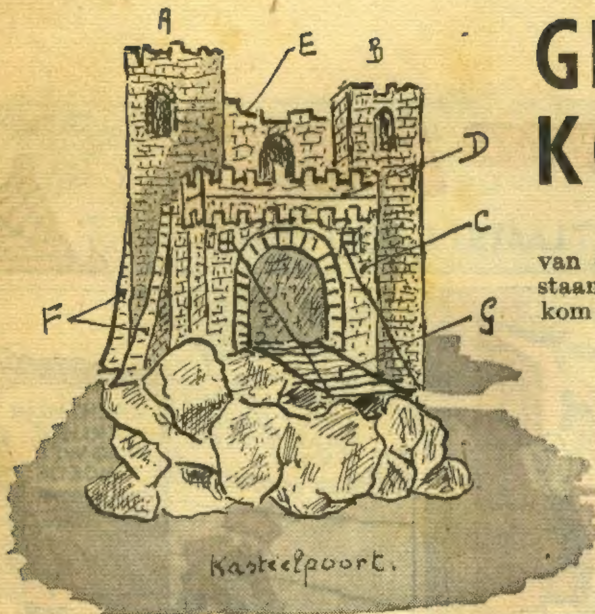
HET IJVERIGE BIJTJE

Stel niet uit tot morgen,
Wat je vandaag kunt doen.

Wie raadt het?

1. Wat is lichter dan een veer en kun je toch niet ophouden?
2. Op een tafel staat een bord met 12 eieren. Twaalf jongens nemen ieder een ei en toch blijft er één ei in het bord liggen. Hoe kan dat?

GEZELLIG EN GOEDKOOP KNUTSELEN

NIET UITKNIPPEN

EEN KASTEELPOORT

DAT kan heel aardig worden. Veel materiaal hebben jullie er niet voor nodig. We voeren dit ontwerpje uit in karton. Een beetje stevig, om het flink te kunnen insnijden.

De stippellijntjes geven aan, waar men moet omvouwen.

Fig. A is het stuk voor de ronde toren. Je knipt het karton op maat en maakt er eerst ook het venster in. De stenen teken je 'r later op of je kunt het ook doen voordat je vouwt of plooit. Van dit A-stuk maak je dan een soort buis, waarvan je de randen stevig aan elkaar plakt, liefst met 'n smal strookje linnen. Dat houdt beter.

Fig. B geeft de vierkante toren. Dus drie keer vouwen, langs de lijntjes. Fig. E geeft het middenstuk tussen de twee torens. Die torens zet je 'r tegen aan of je kunt ze 'r ook tegen aan plakken.

Fig. C vormt de ingangspoort, een soort portaal, waarvan de zijkanten worden omgebogen en tegen de voorkant van de torens komen te staan. Boven aan fig. C kom de lijst D te liggen, die eveneens aan de uiteinden wordt omgebogen tot aan de voorkant van de torens.

Fig. F geeft de steuntjes aan voor de linkertoren. De rechtertoren is vierkant en staat dan ook vanzelf wel steviger.

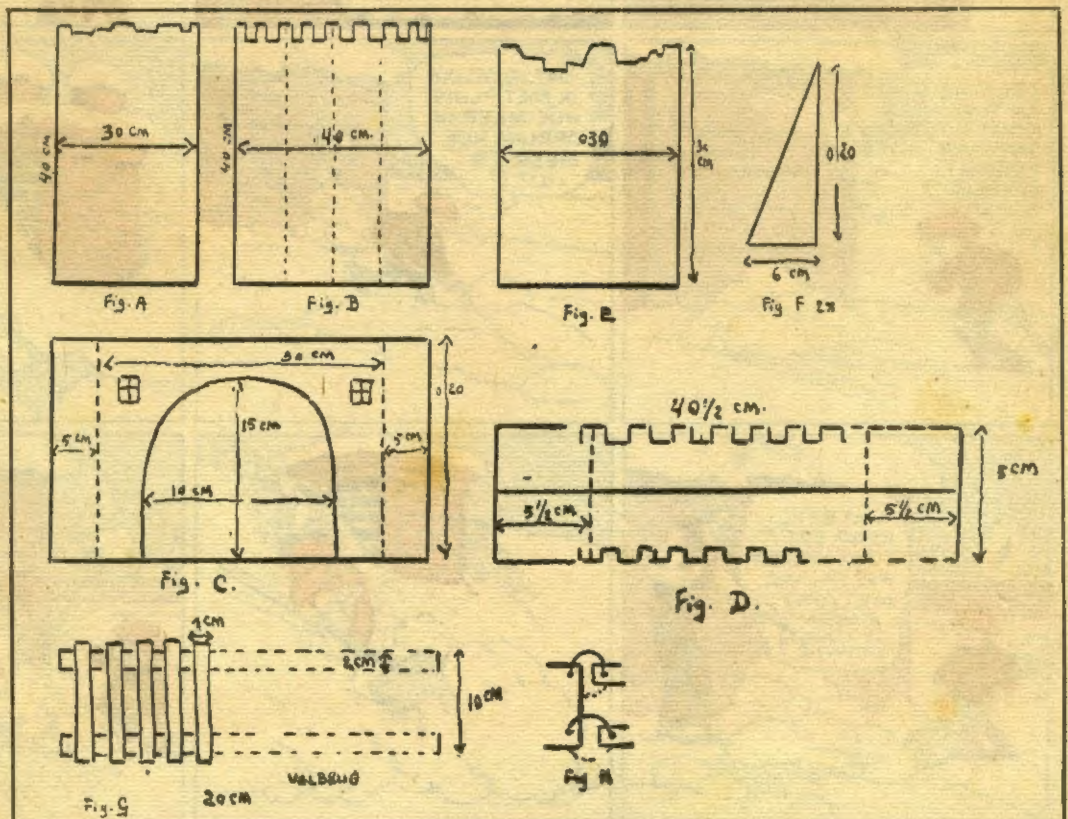
Fig. G dient voor de valbrug en wordt gemaakt uit flinke reepjes karton. Twee lange stroken en vijftien kortere, die de dwarsbalkjes vormen. Aan beide kanten van de poort is 'n klein raampje, waar je 't gekleurde touw, dat de kettingen van de brug voorstelt, kunt vastbinden.

In fig. H zien jullie hoe je de valbrug aan de poort moet vastmaken, zodat ze gemakkelijk open en dicht klapt.

Dit is een ontwerp. Ik heb met opzet geen kleuren aangegeven, omdat ieder naar zijn smaak moet kleuren en versieren. Wie het wil, kan bv. ook een poort maken in het stuk E, zodat men dwars er doorheen kan kijken.

Wie het slot wil àfbouwen, kan dat ook doen. Hij neme nog een drietal stukken karton van 40 cm. breed en 30 cm. hoog. Make nòg twee hoektorens. De 3 stukken vormen dan de 3 muren en de twee torens komen op de hoeken te staan aan de achterkant. De bovenkant van de muren moet dan wat bijgewerkt worden, net als de bovenkant van stuk E. Dan heb je 'n mooi vierkant kasteel. En als je ook aan de achterzijde een poortje maakt, kun je 'r een auto doorheen laten rijden of een trein. Dan plaats je hier en daar op torens en muren een kartonnen figuurtje en 't kasteel is bevolkt.

V. L.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

WIE 'T LAATST LACHT...

